pag. 488. Kui fis kapten ütles oma emma lõuna [illegible]

pag. 560.

Nüüd wõttu Jepp weske küljest raud rüwi ja ai ta ahjora walges tulitses nink pand fis wanamoorile terwe silmä kohtale ja lei puuhaluga päale nii et silm tfiffis.-.

Sis käsus wanamoor nüüd sõwate et kõik kahla ärä kaefi nink iste laive päale ja ütles. kä küll sina kurjategija nüüd ja ka minu käest ärä ei pääse

Rohkemp weel kui emme heiti nüüd Jepp ärä, iste mulda ei koolu ega elläw, nü kõik öö ärä iste ilma et und silmi oles tulnu.

Hommogu waksas wanamoor ainit wälja laskma, et karja mõtsa aia, ja kõike ütlemaupa kumpis ja wiskap fis üle laive wälja

Jepp mõtles mes nüüd jaap kui ta wiimade minno kätte jaap ent pääsi leitis jep kä nõu ta pääkü oma käpuka karwapoolt ai fis fälja ja läts külmä püämega fis neljä käppä pääl wanamoori maos. wanamoor kumpis fäljäst et kahwane olli ja mõtles et sinna olli ja wiskas üle laive wälja.

Sis karas jep ütles heit risti otte ja ütlel Kunalalle teno et sinna te küütjist wallale ole pääsnü.

Jepp jõstis nüüd sõdo ja filet tutwile nink ütles tüan ma nüüd küll mes kuri waim on, minna jo ütte õi temä pool ärä olli

Jumrwä tahat aga jõõk ei maitse, magama tahot aga uni ei tule

Je jutte annulle mo weeli Alexander jutustanu.

5. Kullus tohtri Hendrik.

Hendrikil kooli temä armas abikaas ärä. ja temä matt tüda suure murre ja silmäweega maha, ja et Hendrik ilma naisida es woi läbi saada nink kui linnaig mõõtä olli, otsi temä ütte neid es temäle meele pääst nink ilopa nääga olli ja kõsis tüda ärä, nink kui pulma olliwa ärä pudu fis tulli fe sõna piagi Hendrikist mulle. et kenät tütrikut kennij praast pulma kui jo naises ommo saama kullis muutwat, jõst temä sai nü sõnasmulmata et temä kõik wastupidi tegi mes mees käsis.

Kui Hendrik tüdä põõlk päale töhi kütis fis jõi. temä nõdo, aga kui käsis kado jäädä põõpi seltmä fis läts temä mõtsa.

Kull iiris Hendrik emma entist käät naist et temä ärä kooli. aga mis tetä jõst kurja ka koleki pandu es ole, muut kui elä edesi ja kammata wälja kõik mes kuri naine mänyib. Kull püri temä nõuwo iiris kurjast naisest wallale saasi. kooni ta wiimäs kä nõu läüse.

Ütlel päiwäl ütles hendrik naisele, minä lä järwe jooho hakko rayema ärä sina no emmete sinnä tulgu. aga naine tegi muitaki wasta sõsar ja läts ütten minemä. fis ütlel Hendrik kui sina no ütten tulet fis ärä

pag. 561.

wõtta ja joht kotti saada, ja naine wõtt kotti ka saada nink lahkiwa fis minema. Te pääl ütles Hendrik naisele kui fa kotti saaga wõtta fis ärä fa no mõtlegi joht kotti panyu, ja jelle sõna päale nadass naine küwwe maast kotti korjama, mees kõell küll tuda. ja ütlel sina ei jõuwwa jo nii palju nõsta kui fa korjat. aga naine ütlel wacta, jõuwwa küll, jõuwwa küll, mis jo fulle puttus.

Ja nemä lahkiwä edesi kooni järwe mano jõudwa, ja jo järwe olli waowa koosa kahumiste weertiga, fis ütlel ta naisele ärä minne nii kigi järwe, fa fattat fisse, a kõike oma kiwi kottiga. aga naine ütlel, kä kah, mes jo fulle puttus, fattan fisse ni fattan, aga jo fulle kaalet ei tu, nink nü läte ta jo kigi weert ärä kui well üte sõrd Hendrik kõikas, ärä minne, jõst sina utput ärä, aga temä es kooli mitagi wai jõuste edesi kooni korraga ta järwe fatte ja Hendriki filmist kadus.

Sis ütlel Hendrik Kunalale teno et nüpuyune ka oma palga on kätte saanu nüüd põsti minna kiiskjaast nink wastaganjõst wallale. ei tohi minna joht enämp naist wõtta Kunnal Leelä kui jallagi jääne joop kui jo olli mes ma fis waene piän tegemä.

Nink fis läts Hendrik kodo ja elli nii kawwa aeg talw tulli nink temäl ka emma kuija naist meelte tulli ja järwe päale sõema läts.

Ja fis kõrraka kuuld temä kaaletat naisterahwa kelli eä all, ja temä rayi sinnä kõtlale mulgu san ta keli kuuld olewat, nink tfufaks sinnä kiwwe põõle. aga kiäki wõtt kiwwest kõrwaste kinni nü et temäl raske olli wälja kiskuda, ja kui temä kiwwe wällä tenmäs olli iwana tont kiwwe külen fis ütlel iwana tont ole terwe ja kullä mees et sina minno käe täst päästfät, jõst mõni aig tagasi tulli päält ilmo sinnä meil riigis, ütles wõõra kui naisterahwas, kiwi kottiga sinnä. nink puri ärä minno hanna juurini maha, kos mull illos hannakene alli täüs kõtt fülli pik ja nüüd ei ole tüdä enamp kuskusti. kuwas mull temä no kahes ärä jõst ta ei kõsu rohkemp kui fäitmõisa ajostajo pääli ütt ainus werjak. ja emme ei wõeta minno emma riigi tagasi kui kaed on ara kahenu. nink jellgeraft et minä oma hanna ärä lasi purra oeti minno wällä ainaft maajaft. ja ma pidi jo kuld aega kätte ilma wabete päält elema jõst emme es ja ma jõa ilma ka kui minno pidi kõiki tõmbama oh terwe et fa minno wällä tõmpfit, ja jelle jõst et fa minno olet kätäst päästnu tahanaa sinno juures aufas tohtrik tetlä. jõst minut ametist mul nüüd ei fa olema kui minä lä jelle kuningaa tühe fisse halli tõpes, ja emme ei lä minä wällä kui sina tulet käjet. ent rohkemp ei kuppa ma full joht kennäst wällä aija kui kolme inemise jõst. fis om fulle jo küll.

Ja wana tont läte ärä ja Hendrik tulli kodo nink mõne päiwä peräst olli kuulda et kuninga tahtel halli tõhi om.